

zoo spoedig mogelijk plaats vindt.

(2) Voor elke in verband met een verzoek tot het bekomen van een certificaat verrichte keuring, wordt aan den in het vorige lid bedoelden ambtenaar en desgeliks aan den deskundige, als bedoeld in het tweede lid van artikel 1, die op verzoek van een dienstdoenden havenmeester eene keuring verricht, of dezen bij het keuren bijstaat, uit 's Lands kas eene vergoeding toegekend volgens regelen, vast te stellen door den Gouverneur-Generaal.

5. De bevoegdheid tot het aanwijzen van de ambtenaren bedoeld in artikel 1, en van de personen door wie de dienstdoende havenmeesters zich als deskundige kunnen doen bijstaan, berust bij de raden en hoofden van gewestelijk bestuur, naar de onderscheiding gemaakt in artikel 2.

6. (1) Een zeeschip als bedoeld in artikel 1 der Schepen-ordonnantie-1927 is bij het gaan naar en komen van buitengaats niet orderworpen aan het in artikel 1 bedoelde toezicht.

(2) Indien een zeeschip gebezigd wordt voor de vaart, bedoeld in artikel 1, kunnen nog geldige, krachtens de Schepen-ordonnantie-1927 verleende certificaten in de plaats treden van gelijksoortige certificaten, uitgereikt krachtens artikel 3 (1) dezer ordonnantie.

7. (1) Deze ordonnantie kan worden aangehaald als „Binnenschepen-ordonnantie-1927”.

(2) Zij treedt in werking met ingang van den dag, waarop de Schepen-ordonnantie-1927 in werking treedt.

Uitgegeven den veertienden Mei 1927 door de Algemeene Secretaris.

BINNENAANVARINGSREGLEMENT

S. 1914—226.

HOOFDSTUK I. ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1. In dit reglement wordt verstaan onder:

„stoomvaartuig”: elk door mechanische kracht voortbewogen vaartuig;
„zeilvaartuig”: elk vaartuig, dat onder zeil is en niet tevens door mechanische kracht wordt voortbewogen;

„vaartuig”: elk schip, vaartuig, dok, vlot en dergelijk vervoermiddel te water;
„nauw vaarwater”: elk vaarwater, waarvan de bevaarbare breedte minder dan 125 meter bedraagt;

„aangehouden stoot”: elk krachtig geluidsignaal van ten minste 5 seconden duur;

„korte stoot”: elk krachtig geluidsignaal van ten hoogste 2 seconden duur;

„binnenwateren”: meren, kanalen en kunsthavens;

„bij dag”: de tijd tusschen zonsopgang en zonsondergang;

„bij nacht”: de tijd tusschen zonsondergang en zonsopgang.

2. (1) Dit reglement geldt voor alle rivieren en binnenwateren in Ned.-Indië, met inbegrip van de betonde of bebakende toegangen van uit zee.

(2) Niet-betonde of -bebakende toegangen van uit zee worden tot het zeegebied gerekend; de bepalingen van het Aanvaringsreglement zijn daarop van toepassing.

(3) De voorschriften van dit reglement zijn niet van toepassing voor bepaalde rivieren of binnenwateren, dan wel voor gedeelten daarvan, door den Gouverneur-Generaal aan te wijzen.

3. (1) Overal, waar in dit reglement aan een vaartuig verplichtingen worden opgelegd, is de gezagvoerder of die hem vervangt voor de uitvoering daarvan aansprakelijk.

(2) Bij de naleving van dit reglement zullen de gezagvoerders rekening houden met de eischen van goede zeemanschap, indien deze onder bijzondere omstandigheden afwijking van de daarin vervatte bepalingen medebrengen.

4. Behalve de ambtenaren, ingevolge de wettelijke bepalingen daartoe bevoegd, zijn met het opsporen van overtredingen van dit reglement belast de of-

ficiëren der Koninklijke Marine, de gezagvoerders der schepen, onder den Dienst van Scheepvaart ressorteerende, de beroepshavenmeesters en de loodsen.

HOOFDSTUK II. VOORSCHRIFTEN OMTRENT HET VOEREN VAN LICHTEN ENZ.

5. De voorschriften omtrent het voeren van lichten enz., opgenomen in het Aanvaringsreglement, zijn, behoudens de hieronder in de artikelen 6 tot en met 9 te vermelden afwijkingen, mede van toepassing voor de in dit reglement bedoelde rivieren en binnenwateren.

6. (1) Stoomvaartuigen van minder dan 113.2 kubieke meter bruto inhoud behoeven, wanneer zij varende zijn, niet de lichten te voeren, voor hun inhoud voorgeschreven voor de vaart in zee. Zij moeten echter, wanneer zij die lichten niet voeren, voorzien zijn van de volgende lichten:

a. een wit toplicht boven het potdeksel en in elk geval boven de groene en roode zijdelichten of boven de daarvoor in de plaats tredende samengestelde lantaarn, en.

b. wanneer zij sleepdienst verrichten, een tweede wit toplicht op een afstand van niet minder dan 0.5 meter en niet meer dan 1 meter loodrecht boven het onder a genoemd toplicht.

(2) Vaartuigen, andere dan stoomvaartuigen en van minder dan 56,6 kubieke meter bruto inhoud, wat vlotten betreft voor zoover deze minder dan 30 meter lang zijn, moeten, wanneer zij varende zijn, eene helder wit licht gevende lantaarn toonen van af eene rondom goed zichtbare plaats.

(3) Visschersvaartuigen, bezig met de uitoefening van visscherij, moeten het in de vorige alinea bedoelde witte licht voeren.

(4) Roeivaartuigen behoeven het in de tweede alinea genoemde witte licht niet te voeren, doch zijn dan verplicht eene helder wit licht gevende lantaarn aangestoken beneden in het vaartuig of overdekt gereed te houden, welke bij het naderen van of tot eenig vaartuig tijdig en op eene goed zichtbare plaats moet worden getoond.

7. (1) Gemeerd liggende vaartuigen moeten een wit licht voeren, van gelijke sterkte en op dezelfde wijze geplaatst als dat, hetwelk voor ten anker zijnde vaartuigen van minder dan 45 meter lengte is voorgeschreven.

(2) In afwijking van het voorschrift in de vorige alinea zullen vaartuigen, liggende aan eene behoorlijk verlichte lig-, laad- of losplaats of in een vaarwater, waarin de vaart is gestremd, geene lichten behoeven te voeren.

8. (1) Vaartuigen, die in het vaarwater vastzitten of waarmede niet kan worden gemaneuvreerd, moeten, voor zoover het stoomvaartuigen betreft, in plaats van het witte toplicht, twee aan alle zijden goed zichtbare roode lichten loodrecht boven elkander voeren. Bij dag moeten twee zwarte bollen of figuren loodrecht boven elkander getoond worden.

(2) Vaartuigen, andere dan stoomvaartuigen en van minder dan 56,6 kubieke meter bruto inhoud, wat vlotten betreft voor zoover dan minder dan 30 meter lang zijn, moeten in de gevallen, in de vorige alinea genoemd, bij nacht het in het eerste lid van artikel 7 bedoelde witte licht en bij dag een witte vlag toonen.

9. (1) Vlotten van eene lengte van 30 meter of meer, en van mindere breedte dan 6 meter, in de vaart of stilliggende, moeten, tenzij een geval als in het tweede lid van artikel 7 bedoeld zich voordoet, aan het voor- en aan het achtereinde op onderling gelijke hoogten bij nacht een helder wit licht voeren, rondom zichtbaar op een afstand van ten minste 1 zeemijl (van 60 meter in 1 graad). Vlotten van dezelfde lengte, doch van eene breedte van 6 meter of meer, zullen onder de genoemde omstandigheden aan weerskanten van het voor- en van het achtereinde en op onderling gelijke hoogten een helder wit licht, dus in het geheel vier witte lichten, voeren.

(2) Baggervvaartuigen, werkvaartuigen en dergelijke moeten al hunne ankers, die in of nabij het vaarwater uitstaan, aanduiden door een blauwe ton of drijver, bij nacht van een helder wit licht voorzien. Deze verplichting rust, voor zoover de zijankers betreft, op alle vaartuigen, die zulke ankers hebben uitstaan in of nabij het vaarwater. Indien het niet doenlijk is de ankers of zijankers bij nacht door een licht aan te duiden, voert het vaartuig, behalve de reeds voor-

geschreven lichten, aan de zijde, waar het vaarwater niet vrij is, een rood licht.

(3) Wrakken, die gevaar voor de scheepvaart kunnen opleveren, worden zoo spoedig mogelijk van wege den gezagvoerder of, bij diens in gebreke blijven, op zijne kosten van bestuurswege aangeduid door een daarop of daarbij te plaatsen steeds boven water blijvende baak, bij dag van een witte vlag en bij nacht van eene helder wit licht gevende lantaarn voorzien.

HOOFDSTUK III. VOORSCHRIFTEN OMTRENT VAART, UITWIJKEN, SEINEN, ANKEREN ENZ.

10. Elk vaartuig is verplicht gedurende het varen een goeden uitkijk te hebben, waar mogelijk van top.

11. (1) Indien door mist, regen, hoog oevergewas of andere oorzaken het goede zicht belemmerd wordt, moet een vaartuig naar omstandigheden zijn vaart minderen of stoppen. Indien het varende is, geeft het als dan de volgende geluidseinen:

a. een stoomvaartuig doet met tusschenpoozen van niet meer dan 2 minuten één aangehouden stoot en, indien het vaartuigen sleept of niet goed kan manoeuvreren, met tusschenpoozen van niet meer dan 2 minuten één aangehouden stoot, gevolgd door twee korte stooten, hooren;

b. een zeilvaartuig van 56,6 kubieke meter of meer bruto inhoud doet met den misthoorn korte stooten met kleine tusschenpoozen hooren of geeft door gongslag van zijne nadering kennis;

c. een zeilvaartuig van minder dan 56,6 kubieke meter bruto inhoud en een vlot doen de gong slaan of maken op andere wijze leven.

(2) Bij dik mistig weder is het varen verboden voor zeilvaartuigen en vlotten en mogen stoomvaartuigen niet meer vaart loopen dan noodig is om stuur in het vaartuig te houden.

(3) Ten anker of gemeerd liggende stoomvaartuigen, zeilvaartuigen van 56,6 kubieke meter of meer bruto inhoud en vlotten van eene lengte van 30 meter of meer moeten bij dik mistig weder zoowel bij dag als bij nacht ten minste elke minuut, en voorts wanneer geluidsignalen de nadering van andere vaartuigen aanduiden, de klok luiden of op de gong slaan of een dergelijk geluidsein doen hooren. Andere vaartuigen kunnen in dat geval volstaan met leven te maken om van hunne aanwezigheid te doen blijken.

12. (1) In de rechte gedeelten van het vaarwater moet, zoo dit uitvoerbaar is en veilig kan geschieden, elk vaartuig die zijde van het vaarwater houden, welke het aan stuurboordzijde van zich heeft. Een stoomvaartuig mag in een nauw vaarwater hoogstens een zevenmijls vaart door het water maken, welke vaart bij buitengewoon sterken stroom tot vijf mijl zal worden teruggebracht.

(2) Vaartuigen, die varende zijn, moeten, indien zij elkander in tegenovergestelde of bijna tegenovergestelde koersen tegemoet gaan, zoodat zij gevaar loopen elkander aan te varen, ter voorkoming daarvan beide naar stuurboord houden en elkander aan bakboord voorbij varen. Indien echter een vaartuig, dat gejaagd wordt, een ander vaartuig, niet aan de lijn, in tegenovergestelden koers ontmoet, houdt het gejaagde vaartuig binnen door langs het jaagpad en het vaartuig, dat niet gejaagd wordt, buitenom.

(3) Indien de koersen van twee stoomvaartuigen elkander zoodanig kruisen, dat het blijven volgen van die koersen gevaar voor aanvaring oplevert, moet het stoomvaartuig, dat het andere aan stuurboordzijde van zich heeft, daarvoor uit den weg gaan.

(4) Naderen een stoom- en een zeilvaartuig onder de in het vorig lid bedoelde omstandigheden elkander, dan moet het stoomvaartuig voor het zeilvaartuig uit den weg gaan.

(5) Naderen twee zeilvaartuigen onder de in het derde lid bedoelde omstandigheden elkander, dan houden zij zich aan de volgende regelen:

a. een vaartuig, dat met ruimen wind zeilt, moet wijken voor een vaartuig, dat bij den wind zeilt;

b. een vaartuig, dat over stuurboord bij den wind ligt, moet wijken voor een vaartuig, dat over bakboord bij den wind ligt;

c. indien beide met ruimen wind zeilen, doch over verschillende boegen liggen, moet het vaartuig, dat over stuurboord ligt, wijken voor het vaartuig, dat over bakboord ligt;

d. indien beide met ruimen wind zeilen en over denzelfden boeg liggen, moet het loefwaartsche vaartuig wijken voor het lijwaartsche vaartuig;

e. een vaartuig, dat voor den wind zeilt, moet voor ieder ander vaartuig wijken.

13. (1) Een hoek naderende, laten stoomvaartuigen met korte tusschenpoozen een aangehouden stoot hooren, terwijl zeilvaartuigen en vloten van hunne nadering kennis geven door voordurend de scheepsklok te luiden of op de gong te slaan of op andere wijze leven te maken.

(2) Een zich tegen de richting van den stroom in bewegend stoomvaartuig zal op het hooren van het bij de vorige alinea bedoeld geluidsein, komende van een zich in de richting van den stroom bewegend stoomvaartuig, indien het zich nabij een hoek bevindt zooveel doenlijk onder dien hoek houden en zoo noodig vaart minderen of stoppen, ten einde de groote bocht voor het in de richting van den stroom varende stoomschip open te laten. De stoomvaartuigen moeten in dit geval elkander door fluitseinen te kennen geven welke zijde van het vaarwater zij zullen houden, tot zij elkander veilig voorbijgevaren zijn.

(3) Een zich in de richting van den stroom bewegend stoomvaartuig zal bij het maken van een hoek niet meer vaart loopen, dan noodig is om goed stuur in het vaartuig te houden en zal steeds een stop- of werpanker gereed om te vallen achteruit moeten klaar hebben. Indien gevaar bestaat voor het maken van averij zal het onmiddellijk stoppen, zoo noodig achteruitslaan en achter stop- of werpanker blijven liggen, totdat het veilig kan doorstroomen.

(4) Stoomvaartuigen van minder dan 30 kubieke meter bruto inhoud en stoomvaartuigen met één of meer vaartuigen op sleep zijn van het voorschrift in de vorige alinea vrijgesteld; echter behoort het achterste vaartuig van den sleep een stop- of werpanker gereed te hebben ter voorkoming van aanvaring tegen het sleepende vaartuig, bijaldien dit plotseling genoodzaakt is te stoppen of aan den grond loopt.

(5) Vaartuigen, andere dan stoomvaartuigen, zullen, wanneer zij zich nabij een hoek bevinden, bij de nadering van een stoomvaartuig van de tegengestelde zijde, zooveel noodig en dan zoo spoedig mogelijk aan den wal halen onder dien hoek, en zullen, zoolang zij niet tegen den wal gemeerd liggen, bij nacht een goed brandende flambouw aan de bochtzijde van het vaarwater toonen.

(6) Naderen twee vaartuigen, andere dan stoomvaartuigen, elkander van tegengestelde zijden nabij een hoek, dan zal het zich tegen de richting van den stroom in bewegend vaartuig op de in het voorgaand lid voorgeschreven wijze handelen.

(7) Indien het stil of nagenoeg stil water is, wordt voor de toepassing van dit artikel het de rivier afkomend vaartuig geacht zich te bewegen in de richting van den stroom.

14. (1) Elk vaartuig, dat een ander oploopt, moet voor het laatstgenoemde uit den weg gaan.

(2) Van twee zich in dezelfde richting bewegende vaartuigen zal het eene het andere alleen dan mogen voorbijloopen, indien zulks in eenig recht gedeelte van het vaarwater zonder kans voor het maken van averij kan plaats hebben en indien vaartuigen, uit tegenovergestelde richting komende, hierdoor geene belemmering ondervinden.

(3) Een vaartuig, dat een ander vaartuig oploopt en wil voorbij varen, geeft op een afstand van tenminste 200 meter van zijn voornemen kennis door pralen, roepen of door een aangehouden stoot. Zoo noodig wordt dit sein herhaald.

(4) Met het voorbij loopen van vaartuigen zal door stoomvaartuigen steeds gewacht worden, totdat eerstbedoelde vaartuigen voldoende ruimte is gemaakt om deze zonder kans voor het maken van averij te kunnen voorbij varen.

(5) Bij het voorbij loopen van laag op het water liggende vaartuigen of van buiten de oeverlijn gelegen kampongwoningen zal een stoomvaartuig de vaart zooveel mogelijk minderen, totdat bedoelde vaartuigen of woningen ruim voorbij gevaren zijn.

(6) Een stoomvaartuig zal het stoom- of zeilvaartuig, dat voorbij gevaren wordt,

aan bakboord houden.

(7) Een zeilvaartuig zal het vaartuig, dat voorbij gevaren wordt, boven 's winds voorbij varen.

(8) Wordt het opgelopen vaartuig, dat voorbij gevaren moet worden, gejaagd, dan houdt dit den wal van het jaagpad.

(9) Bij het oploopen en voorbij varen van een vaartuig aan de lijn door een ander vaartuig aan de lijn, houdt het voorbijvarende vaartuig binnendoor en laat het andere vaartuig in tijds de lijn vallen.

(10) Het opgelopen vaartuig is verplicht het oplopende vaartuig ruimte te laten en, zeilvoerende, naar omstandigheden zeil te minderen.

15. (1) Het is verboden een vaartuig voor stroom te laten afdrijven, indien het niet op elk gewild oogenblik kan worden bestuurd.

(2) Waar zulks wegens telegraaf- of telefoonkabels in het vaarwater niet verboden is, moet bij sterken stroom of bandjir een voor stroom afdrijvend vaartuig van meer dan 11,32 kubieke meter bruto inhoud een krabbend anker gebruiken.

16. (1) Elk vaartuig, dat verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer de omstandigheden het toelaten, vermijden vóór het andere over te gaan.

(2) Elk stoomvaartuig, dat volgens de voorschriften van dit reglement verplicht is voor een ander vaartuig uit te wijken, moet, wanneer het dit nadert, zoo noodig zijn vaart verminderen, stoppen of achteruitslaan.

(3) Het in de vorige alinea bepaalde is niet van toepassing op sleepende vaartuigen.

17. (1) Stoomvaartuigen, die in 't zicht van elkander naderen met gevaar voor aanvaring, kunnen door de volgende seinen aanwijzing doen omtrent de plaats hebbende manoeuvre.

Eén korte stoot beteekent: „ik wijk naar stuurboord uit”.

Twee korte stooten beteekent: „ik wijk naar bakboord uit”.

Drie korte stooten beteekent: „ik sla met volle kracht achteruit”.

(2) Indien een stoomvaartuig niet kan manoeuvreren, mag dit worden ten kennen gegeven door vier korte stooten, welk sein tegenover andere vaartuigen beteekent: „gij moet uitwijken, ik kan niet manoeuvreren”.

18. (1) Stoomvaartuigen met een of meer vaartuigen op sleep zullen op korte trossen sleepen en dus, van zee komende, de sleep-trossen moeten opkorten.

(2) Elk gesleept vaartuig behoort met nauwgezetheid achter het sleepende stoomvaartuig te sturen om daarbij het zoogenaamd „gieren” te voorkomen.

(3) Het langs zijde sleepen mag in nauwe vaarwaters slechts geschieden indien de omstandigheden zulks noodzakelijk maken; hoogstens mag dan aan elke zijde één vaartuig gesleept worden. Daarbij moet gezorgd worden, dat de lichten van het sleepende vaartuig goed zichtbaar blijven. Zoo dit niet mogelijk is, kunnen de zijlantaarns door de gesleepte vaartuigen worden gevoerd.

(4) Een stoomvaartuig doet de machines stoppen bij het daarvan langs zijde komen of daarvan afsteken van andere vaartuigen.

19. (1) Het ankeren midden vaarwaters is in een bochtig of nauw vaarwater verboden, behalve in het geval, voorzien in artikel 13, derde lid.

(2) Vaartuigen, die genoodzaakt zijn in een bochtig of nauw vaarwater te ankeren, zullen moeten zorgen door gebruikmaking van werp of achtertros het zwaaien te beletten en zooveel mogelijk ruimte te laten aan langsvarende vaartuigen.

(3) Bij niet-opvolging van het voorschrift in de eerste alinea zal de noodzakelijkheid van het op de verboden plaatsen ankeren moeten worden aangetoond om voor strafvervolging gevrijwaard te zijn.

20. Gezonken vaartuigen en in het algemeen in het vaarwater geplaatste voorwerpen, welke belemmerend zijn voor het scheepvaartverkeer, worden van bestuurswege op kosten der eigenaren gelicht of weggeruimd indien zulks niet door hen binnen een van bestuurswege gestelden termijn wordt verricht.

21. (1) Op ieder ten anker liggend vaartuig moet minstens de helft en op ieder gemeerd of op het droge liggend vaartuig één der opvarenden ter bewaking van het vaartuig aanwezig zijn.